

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/359/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114235027
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114235027.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alan Strelák, advokát, so sídlom Nám. Martina Benku 6, Bratislava, proti odporcovi: 1/ O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ul. U. XXX/X, Z., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO 42388911, o zaplatenie 628,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 105,60 eur **z a s t a v u j e .**

Súd návrh vo zvyšku **z a m i e t a .**

Súd odporckyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporckyne náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 21.10.2014 domáhal voči odporckyni zaplatenia 628,00 eur, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 628,00 eur od 16.7.2013 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 105,60 eur a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, dňa 5.9.2012 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníčkou zmluvu o úvere č. 320122136 na čiastku 800,- eur za odplatu 304,- eur. Dlžníci sa celkovú čiastku 1104,- eur zaviazali uhradiť v 13-tich mesačných splátkach, prvé tri splátky vo výške 4,00 eur a ostatných 10 mesačných splátok vo výške 109,20 eur so splatnosťou prvej splátky 10 dní od podpisu zmluvy, ostatných splátok so splatnosťou do 30 dní po platnosti predchádzajúcej splátky s dohodou, že v prípade omeškania troch mesiacov so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi z omeškania. Odporckyňa celkovo uhradila 476,00 eur, pričom posledná suma 60 eur bola uhradená 16.9.2013. Prevzatie zmluvy potvrdila podpisom na zmluve. Nakoľko odporca neplnil riadne a včas, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 5.11.2013 navrhovateľ oznámil odporckovi, že celý dlh sa stal splatným 15.7.2013. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok si uplatňuje zmluvnú pokutu vo výške 3,30%z istiny úveru za každý začatý mesiac omeškania. Zároveň uviedol, že si uplatňuje úroky z omeškania podľa § 3a ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z..

K návrhu sa nevyjadrila odporckyňa, hoci jej návrh spolu s výzvou na vyjadrenie bol riadne doručený.

K návrhu sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporckyne, ktorý s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z.z. namietal, že vyjadrenie odplatu jednou sumou v ktorej je zahrnutý poplatok 20% z istiny a úroku je v rozpore so zákonnou úpravou a úplne nevhodné pre informovanie spotrebiteľa o

výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Namietal, že v zmluve je uvedený len údaj o priemernej RPMN a údaj o RPMN úveru je uvedený len na rube v obchodných podmienkach vo vzťahu k dvom alternatívam úveru. RPMN je navyše uvedená nesprávne, pretože je uvedená ako miera nákladov za 13 mesiacov a nie ako ročná miera nákladov. Rovnako namietal absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. a to rozpisu splátok aj vo vzťahu k istine, úrokom a iným poplatkom.

Vo veci samej súd nariadil pojednávanie.

Na pojednávanie sa nedostavila odporkyňa, ktorá mala doručenie predvolania riadne vykázané a nedostavil sa ani vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý neúčast' ospravedlnil. Súd preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Na pojednávaní navrhovateľ uviedol, že zotrúva na písomnom vyjadrení z 13.1.2016 a žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu v zmysle žalobného návrhu na zaplatenie istiny vo výške 628 eur spolu s prísl. predstavujúcim úroky z omeškania v o výške 8,5 % ročne zo sumy 628 eur od 16.7.2013 až do zaplatenia a na náhradu trov konania. Návrh v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 105,60 eur vzal späť. Vo vzťahu k výzve súdu na predloženie potvrdenia o tom, ako navrhovateľ účtoval jednotlivé úhrady od odporkyne uviedol, že po komunikácii s navrhovateľom mu bolo oznámené, že nakoľko sa jedná o starší zmluvný vzťah, tak dokumentácia sa nachádza v archíve a je administratívne veľmi náročné ju vyhľadať, avšak pokiaľ súd bude na tom trvať, navrhovateľ je ochotný predložiť týždenné správy obchodného zástupcu. Uviedol, že podľa jeho názoru je dôkazné bremeno na odporkyni a pokiaľ nespochybnuje výšku uhradených súm, predloženie týchto týždenných úhrad nie je nutné. Zároveň uviedol, že zástupca Juraj Oberta je registrovaný ako viazaný fin. agent a evidovaný v registri NS Slovenska.

Vo vzťahu k názoru súdu s odkazom na rozsudok OS Žilina 14C/302/2013-56 a nasl. zo dňa 26.2.2015 navrhovateľ vyjadril nesúhlas s interpretáciou, napriek tomu, že teda rozhodnutie je právoplatné. Vo veci sa jednalo o špecifický prípad, v ktorom pochybil obchodný zástupca, ktorý nie je totožný. Poukázal na rozhodnutie KS 8Co/137/2015 v ktorom súd vyslovil právny názor, že posledná veta čl. 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení dlžník/spoludlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom na tejto zmluve, nie je neprijateľnou zmluvou podmienkou a v tejto časti rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil, vrátil ho prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, pričom uviedol, že podľa názoru súdu sa nejedná o podmienku podmieňujúcu poskytnutie úveru a súd prvého stupňa sa mal zamerať na preukázanie, či nemohlo ísť len o holé konštatovanie skutočnosti. Odporkyňa doposiaľ nespochybnila poskytnutie úveru v hotovosti.

K zmluve o poskytovaní domáceho servisu zotrval na stanovisku, že predmetom tohto konania je len záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320122136. Napriek tomu, že predložil súdu aj zmluvu o poskytovaní domáceho servisu a prehľad úhrad vykonaných odporkyňou na túto zmluvu nespochybnuje, že takáto zmluva bola uzavretá. Jedná sa však o samostatný právny vzťah a úhrady na oba záväzky nemožno stotožňovať, prípadne zamieňať. Navrhovateľ zotrval na stanovisku, že sa jedná o zmluvu uzavretú výlučne na základe žiadosti odporkyne, pričom uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo v žiadnom prípade podmienené uzavretím akýchkoľvek alebo uzatvorením zmluvy o poskytovaní doplnkových služieb. Poukázal aj na stanovisko NS Slovenska z 3.10.2014 sp. zn. ORE-9892/2014 v ktorom sa NS Slovenska vyjadrila, že do odplaty by nemali byť zhŕňané plnenia, ktoré vznikli na základe vlastnej iniciatívy spotrebiteľa bez toho, aby toto bolo vo výslovnom záujme veriteľa pred podpísaním zmluvy, rozhodnutie Inšpektorátu SOI č. P/0390/01/2012 zo dňa 6.11.2012, v ktorom SOI taktiež prezentovala názor, že poskytnutie domáceho servisu je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy, ktorej uzatvorenie nie je podmienkou získania úveru a v dôsledku toho sa teda náklady na túto doplnkovú službu nezahŕňajú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom na základe čoho ani nevstupujú do výpočtu RPMN, ako aj na rozhodnutia KS v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/31/2013 zo dňa 8.10.2013, rozhodnutie KS v Trenčíne, sp. zn. 5Co/798/2014 zo dňa 13.5.2015.

K vyjadreniu vedľajšieho účastníka uviedol, že v kombinácii so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a oboznámením s ktorými potvrdila odporkyňa svojim podpisom pod týmito všeobecnými obchodnými podmienkami, obsahuje zmluva o spotrebiteľskom úvere tak dobu trvania zmluvy ako aj termín konečnej splatnosti a doba trvania zmluvy vychádza z čl. 2 zmluvy o úvere, kde sa uvádza, že prvá splátka je splatná 10 deň po uzavretí tejto zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30 deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, z čoho vyplýva, že doba trvania zmluvy je 370 kal. dní, čo v nadväznosti na bod 2 obchodných

podmienok, kde sa uvádza, že konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru, znamená teda, že tento dátum, keďže zmluva bola uzavretá 5.9.2012, že tento dátum predstavuje 370 dní od uzavretia zmluvy o úvere, čo je v tomto prípade 10.9.2013. Navrhovateľ má tiež zato, že v zmluve je presne určená úroková sadzba, kde sa uvádza, že úver je poskytnutý za úrok vo výške 20 % z istiny a takisto v kombinácii so VOP zmluva obsahuje tak RPMN, v ktorej sa uvádza v poslednej vete čl. 2, je to tá posledná tabuľka a aj teda, ospravedlňujem sa, tu sa nachádza priemerná RPMN a tá RPMN sa nachádza v čl. 1 VOP, kde sa uvádza, že je to 67,70 %.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Súd zistil, že účastníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou navrhovateľ v zast. M. na základe plnej moci, uzavrel s odporkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320122136 ktorou sa zaviazal poskytnúť hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 800 eur za celkový úrok vo výške 20 % z istiny a odmenu vo výške 18 % z istiny. Dlužník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi 800 eur na istine a 304 eur na odplatu, ktoré sa dlžník zaviazal uhradiť veriteľovi riadne a včas vrátane odplaty v 13 mesačných splátkach a to prvých troch mesačných splátkach vo výške 4 eurá a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 109,20 eur so splatnosťou prvej splátky 10 deň po uzavretí zmluvy a so splatnosťou každej ďalšej splátky v 30 deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN bola uvedená vo výške 45,60 % a RPMN bolo v obchodných podmienkach čl. 1 na rube listiny vo výške 67,70%.

Súd zistil, že navrhovateľ zaslal odporkyni predžalobnú upomienku zo dňa 9.4.2013 a následne oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 5.11.2013.

Podľa vyjadrenia a údajov navrhovateľa, dňa 5.9.2012 bola uhradená prvá splátka, ktorá mala byť splatná až 15.9.2012, ďalej 31.10.2012 bola uhradená druhá splátka, 14.11.2012 tretia splátka vo výške 4 eurá, ďalej dňa 23.12.2012 uhradená suma 12 eur, dňa 3.2.2013 suma 62 eur, dňa 5.3.2013 suma 35,20 eur, dňa 5.3.2013 suma 44,80 eur, dňa 4.6.2013 suma 64,40 eur, dňa 4.6.2013 suma 55,60 eur, dňa 9.7.2013 suma 20 eur, dňa 12.7.2013 suma 33,60 eur a 16,40 eur, dňa 6.8.2013 suma 60 eur, dňa 16.9.2013 suma 32,80 eur, dňa 16.9.2013 suma 27,20 eur.

Súd zistil, že dňa 5.9.2012 bola uhradená suma 109,20 eur za domáci servis, rovnako dňa 5.11.2012 suma 109,20 eur, dňa 5.11.2012 suma 0,80 eur, dňa 31.10.2012 suma 45,75 eur, dňa 23.12.2012 suma 62,65 eur.

Súd zistil, že medzi účastníkmi bola so zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretá aj zmluva o domacom servise, predmetom ktorej bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu s klientom. Domáci servis je poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere č. 320122136 zo dňa 5.9.2012, uzavretej medzi poskytovateľom ako veriteľom a klientom ako dlžníkom a to najmä služba spočívajúca v preberaní, zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Za služby domáceho servisu sa zaviazal klient uhradiť odmenu vo výške 327,60 eur a to v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 109,20 eur. Zmluva bola uzavretá dňa 5.9.2012 a navrhovateľ bol zastúpený M. P.

Súd zistil, že odporkyni bol predložený reklamný leták s vyplnením žiadosti o poskytovanie domáceho servisu dlžníkom dňa 5.9.2012.

Súd oboznámením tlačiva týždenná správa VFA Trenčín M. P. zistil vyúčtovanie obchodným zástupcom vrátane čiastky na účet 247,57 eur, vyplatené úvery 700 + 800 eur, provízia 83,05, refinancované zmluvy 3,50 + 3,50; preplatky 46,52, celkom 1.884,14 eur s vyplatenou províziou vo výške 90,05 eur auvedením výberom 1.384,14 eur, dotáciou 100+ 400 eur s uvedením týždenného plánu výberov a uvedenie vyplatenej pôžičky odporkyni pre č. zmluvu 320128136 s uvedením vyplatené v hotovosti 800 eur, odplata 304, domáci servis 327,60, celkom 1.431,60 eur, spôsob vyplatenia úveru refinancovanie. Z. z výpisu registra fin. agentov a fin. poradcov zistil, že pod reg. č. 147996 bol vedený M. P. ako viazaný fin. agent od 31.10.2011 do 16.7.2014.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 500 ods. 1 Obch. zák. dlžník je oprávnený uplatniť nárok na poskytnutie peňažných prostriedkov v lehote určenej v zmluve. Ak táto lehota nie je v zmluve určená, môže dlžník tento nárok uplatniť, dokiaľ poskytnutie úveru niektorá strana nevyhoví.

Podľa § 500 ods. 2 Obch. zák. ak zmluva neurčuje alebo osobitný zákon neustanovuje inú výpovednú lehotu, môže poskytnutie úveru vypovedať dlžník s okamžitou účinnosťou a veriteľ ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená dlžníkovi.

Podľa § 501 Obch. zák. veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Ak podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Súd opätovne podrobil zmluvu spotrebiteľskom úvere prieskumu, na ktorú aplikoval ust. zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom k dátumu uzavretia zmluvy, zákon č. 250/2007 Z.z. ako aj príslušná ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd zistil, že v zmluve o úvere nie je obsiahnutá zákonom stanovená podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k zák. č. 129/2010 Z.z. a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, pretože v zmluve je len ustanovenie o tom, že úver je splatný v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 4,- eur a v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 109,20 eur, pričom prvá splátka je splatná 10 deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30 deň po platnosti predchádzajúcej splátky a uvedený doporučený termín úhrady 25 dňa v mesiaci.

Teda zmluva nevy vymedzuje presnú a nezameniteľnú splatnosť splátok tak ako to vyžaduje zákonodarcia s uvedením termínov splátok a s ich členením na istinu, úrok a poplatky. Uvedené členenie súd považuje za podstatné najmä z dôvodu, že dlžník má právo splatiť úver aj pred dobou splatnosti a z výpočtu splátok mu musí byť zrejmé, akú časť istiny, úrokov a poplatkov splatil a aký záväzok mu zostáva. Pokiaľ by vzhľadom na stanovenie poplatkov zahrňujúcich aj zmluvný úrok nedochádzalo k amortizácii istiny, musela zmluva podľa § 9 ods. 2 písm. m/ zák. č. 129/2010 Z.z. obsahovať súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny. V tejto súvislosti súd poukazuje na dôvodovú

správu k zákonu podľa ktorej „Výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).“

Podľa názoru súdu, rovnako určením doporučeného termínu úhrady na 30-ty deň bol vystavený dlžník omylu, nakoľko podľa názoru súdu, prvá splátka mala byť splatná 15.10.2015 a nasledujúce splátky 14.11.2012, 14.12.2011, 14.1.2012 ... a násl., čo vôbec nevyjadrovalo splatnosť splátok, najmä keď mali byť vyberané s nadštandardnou starostlivosťou na základe osobitného prístupu podľa zmluvy o domácom servise za odplatu 327,60 eur.

Pokiaľ sa týka ust. § 9 ods. 2 písm. j zák. č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, súd je názoru, že táto náležitosť musí byť uvedená v texte samotnej zmluvy a nie je dostačujúce uvedenie tejto náležitosti napr. vo všeobecných podmienkach a to bez ohľadu, či sú na samostatných listinách alebo na rube zmluvy.

Nepochybne všeobecné obchodné podmienky tvoria súčasť zmluvy. Jednoznačne však nemajú za cieľ a nemôžu upravovať základné náležitosti zmluvy, pretože sú stanovené veriteľom vopred, pred uzavretím právneho úkonu a zo strany dlžníka sú nemenné, nemôže zasahovať do ich obsahu. Zároveň aj podľa názvu - obchodné podmienky je zrejmé, že tieto obsahujú všeobecné časti a to niektoré osobitne rozvedené ustanovenia zmluvy, postupy a pod., za ktorých môže byť poskytnutý úver, postup pri aplikácii zákonných a zmluvných ustanovení a pod.. Z obsahu zákona č. 129/2010 Z.z. je zrejmé, že veriteľ musí vypočítať v deň uzavretia zmluvy RPMN a túto zverejniť zmluve. Tento základný údaj slúži pre orientáciu výhodnosti dlžníka, preto musí byť uvedená v samotnom obsahu s ostatnými základnými náležitosťami zmluvy tak, aby údaj bol prehľadný a spolu s uvedením údajov o priemernej RPMN mohol poskytovať prehľad o výhodnosti či nevýhodnosti pôžičky. V tomto prípade je v časti pri splátkach uvedená síce priemerná RPMN, avšak nie je uvedená skutočná RPMN, ktorá priemernú RPMN výrazne prekračuje. Teda dlžník - spotrebiteľ môže byť uvedený do omylu s tým, že vpísanú priemernú RPMN môže považovať sa základnú sadzbu a bez náležitej, až neobvyklej pozornosti, vyhľadania základných ustanovení zmluvy v obchodných podmienkach, nemôže porovnať výhodnosť úveru. Súd pritom poukazuje na celkovú prax, kde všetky bankové a nebankové subjekty (absolútne prevažná väčšina) uvádza túto náležitosť pri výške úrokovej sadzby, splátkach a pod.. Veriteľ vždy musí postupovať voči dlžníkom transparentne a čestne, najmä ak ponúka úvery klientom za pomerne vysoký úrok a poplatky, ktorým neposkytnú úver banky. Účelom aplikácie zákona nemá byť len formálne splnenie lítery, ale skutočné informovanie o všetkých rizikách a podmienkach. Preto zaradenie podstatnej náležitosti zmluvy, ktorá má byť určená v čase uzavretia právneho úkonu do obchodných podmienok pripravených a určených pred uzavretím zmluvy, súd považuje za minimálne za prekvapivé zmluvné dojednanie v rozpore so zákonom.

Súd s použitím analógie poukazuje aj na zdôvodnenie rozhodnutia Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11, že dne 11. 11. 2013 v ktorom vyjadril názor, že je neprípustné zmluvnú pokutu uvádzať vo všeobecných ustanoveniach či osobitných obchodných podmienkach aj keď tvoria súčasť zmluvy a takáto dohoda je neplatná.

Súd pritom opätovne zdôrazňuje, že RPMN má byť určená zo zmluvného vzťahu pri jeho vzniku a nie zmluvný vzťah na vopred určenú RPMN (obchodné podmienky sú pripravené vopred a nie je možné ovplyvniť ich obsah).

Súd preto zotrval na svojom názore, že úver je potrebné považovať podľa § 11 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

Navrhovateľ k výzve súdu, ktorou mu oznámil, že dňa 5.5.2015 nadobudol právoplatnosť rozsudok č.k. 14C/302/2013 zo dňa 26.2.2015, ktorým vo výroku súd rozhodol, že zmluvné dojednanie v čl. I. posledná veta zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení: "Dlžník/spoludlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom na tejto zmluve," je neprijateľná zmluvná podmienka, a z dôvodu, že úhrada úveru je sporná, aby preukázal odovzdanie sumy 1000,- eur odporcom, zostal nečinný, rovnako k výzve, aby súdu predložil aj predchádzajúce zmluvy, ktoré uzavreli odporcovia v navrhovateľom vrátane oznámení, ako a kedy boli uhradené.

Súd zdôrazňuje, že navrhovateľ nemusí s rozhodovacou činnosťou súdu súhlasiť, nemusí súhlasiť ani s rozhodnutiami súdu či sudcu, avšak právoplatné rozhodnutie súdu, ktoré sa ho priamo týka v konaní v ktorom bol účastníkom konania a ktoré nenapadol riadnymi či mimoriadnymi opravnými prostriedkami musí rešpektovať! Podľa § 159 ods. 2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého. Preto ak navrhovateľ nesúhlasil s rozhodnutím súdu, mohol podať riadny či mimoriadny opravný prostriedok a to aj v prípade zmeškania lehoty so žiadosťou o jej odpustenie, avšak nemôže sa svojoľne rozhodnúť, že jednoducho rozhodnutie súdu nebude rešpektovať a naďalej bude aplikovať ustanovenie zmluvy, ktoré vopred pripraveným prehlásením dlžníka o prevzatí prostriedkov prenáša dôkazné bremeno nevyplatenia plnej sumy na dlžníka - spotrebiteľa a to aj napriek ust. § 53 ods. 4 písm. I/ Občianskeho zákonníka.

Súdom vyššie uvedená vyhlásená neprijateľná podmienka nemá za cieľ znemožniť uplatnenie nárokov veriteľa ale cieľom vyhlásenej neprijateľnosti zmluvnej podmienky je skutočnosť, že ak je sporné alebo súdu sa javí sporné splnenie si povinnosti veriteľa odovzdať peňažné prostriedky v uvedenej výške, aby poskytnutie peňažných prostriedkov preukázal veriteľ akýmkoľvek iným dôkazom. Obvykle sa poskytnutie prostriedkov preukazuje výpisom z účtu, príjmovým alebo výdavkovým dokladom, potvrdením o prevzatí peňažných prostriedkov a pod..

Opakovane súd poukazuje na skutočnosť, že podľa ust. §10 ods. 1 zák. č. 431/2002 Z.z. účtovný doklad je preukázateľný účtovný záznam, ktorý musí obsahovať

- a) slovné a číselné označenie účtovného dokladu,
- b) obsah účtovného prípadu a označenie jeho účastníkov,
- c) peňažnú sumu alebo údaj o cene za mernú jednotku a vyjadrenie množstva,
- d) dátum vyhotovenia účtovného dokladu,
- e) dátum uskutočnenia účtovného prípadu, ak nie je zhodný s dátumom vyhotovenia,
- f) podpisový záznam osoby (§ 32 ods. 3) zodpovednej za účtovný prípad v účtovnej jednotke a podpisový záznam osoby zodpovednej za jeho zaúčtovanie,
- g) označenie účtov, na ktorých sa účtovný prípad zaúčtuje v účtovných jednotkách účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva, ak to nevyplýva z programového vybavenia.

Jednoznačne navrhovateľ musel takýto účtovný záznam vyhotoviť, je to jeho povinnosť, musel účtovať o poskytnutých prostriedkoch a nič mu nemôže brániť, aby takýto účtovný záznam o prijatí a odovzdaní peňažných prostriedkov predložil ak skutočne boli poskytnuté prostriedky v plnej výške.

Spornosť o prevzatí peňažných prostriedkov nie je len vtom, že ich prijatie prípadne dlžník rozporoval, prípadne tvrdil v inej sume ale aj v tom, že ak boli napr. dlžníkovi poskytované aj prechádzajúce úvery (poskytnutie úveru na zaplatenie predchádzajúceho úveru), že takýmto postupom mohlo dôjsť aj k úhrade iných nárokov a dlžníkovi mohla byť odovzdaná len časť peňazí, prípadne všetky prostriedky mohli byť započítané na predchádzajúce záväzky. S poukazom na bezodplatnosť zmluvy nie je možné vylúčiť, že boli takto uhradené aj „záväzky“ na ktoré nárok nevznikol, napr. úroky a poplatky pri bezúročnom úvere a takýmto postupom mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu veriteľa na úkor dlžníka.

V konaní navrhovateľ na účel poskytnutia peňažných prostriedkov zotrval na tom, že odporca prevzatie hotovosti vo výške poskytnutého úveru potvrdil svojim vlastnoručným podpisom, čo je uvedené v bode I. Zmluvy a považoval takýto postup pri poskytovaní finančných prostriedkov za transparentný, nakoľko na základe vyššie uvedenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa poskytuje hotovostný úver, teda v takomto prípade je samotná Zmluva o spotrebiteľskom úvere potvrdením o poskytnutí úveru a z pohľadu navrhovateľa nie je potrebné vyhotovovať ďalšie samostatné potvrdenie alebo iný doklad preukazujúci poskytnutie úveru.

Súd s tvrdením navrhovateľa opätovne zdôrazňuje, že zmluva o úvere a to aj zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavuje na rozdiel od zmluvy o pôžičke konsenzuálny kontrakt. To znamená, že zmluva umožňuje požiadať o poskytnutie peňažných prostriedkov, teda nemôžu byť poskytnuté pred jej uzavretím! Preto by sa nemohlo jednať o úver! Na rozdiel od zmluvy o úvere, predstavuje pôžička reálny kontrakt, ktorý sa prejavuje vznikom zmluvy až reálnym odovzdaním peňazí, avšak pri pôžičke nie je predpokladané dohodnutie odplaty za jej poskytnutie. Rozdielom medzi úverom a pôžičkou je aj to, že pri úvere sa zaväzuje veriteľ že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, teda peňažné prostriedky sa zaväzuje poskytnúť po uzavretí zmluvy a na požiadanie. Preto nemožno prihliadať na vopred pripravované prehlásenie o prevzatí peňažných prostriedkov v zmluve.

Podľa obsahu zmluvy, najmä znakov jej odplatnosti, medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o úvere, pretože navrhovateľ sa domáhal popri dohodnutých úrokoch aj úhrady odplaty, ktorá presahuje sumu úrokov (podľa výpočtov súdu celková suma odplaty 18% z istiny prevyšuje sumu úrokov 20% ročne počítanej z úhrad amortizovanej istiny). Na charakter zmluvy o úvere podľa názoru súdu poukazuje aj fakt, že boli aspoň z časti aplikované ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj názov a označenie zmluvy.

Súd taktiež poukazuje aj na iné skutočnosti, ktoré zistil v súvislosti s postupom navrhovateľa pri poskytovaní prostriedkov, keď svedok - obchodný zástupca navrhovateľa v konaní sp.zn. 14C/302/2013 vo výpovedi výslovne uviedol, že peniaze odovzdával až po podpise zmluvy, ak dlžník neuzavrel zmluvu o domácom servise, až s odstupom až niekoľkých dní. Je pravdou, že v tomto prípade bol v kontakte s dlžníkom iný obchodný zástupca, avšak s poukazom na úhrady v deň podpisu zmluvy, hoci boli splatné až o 10 dní, spochybňuje reálnosť odovzdania celej sumy pred jej podpisom, minimálne neodovzdanie plnej sumy, ale zníženej sumy o splátky uhradené v deň uzavretia zmluvy, najmä keď táto úhrada sa neodrazila v znížení sumy úrokov.

Osobitne poukazuje súd na to, že poskytovanie úverov z vlastných zdrojov je aj predmetom podnikania navrhovateľa. Ak preto navrhovateľ podniká v tejto oblasti, poskytuje úvery širokému okruhu účastníkov, musí o požičaných a prijatých prostriedkoch aj účtovať, vyhotovovať účtovné záznamy po pohybe peňažných prostriedkov a v prípade riadneho plnenia si povinností nemôže mať problém predložiť tieto záznamy - listiny súdu.

Súd preto na prehlásenie dlžníka na zmluve, že dlžník/spoludlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise zmluvy potvrdil svojim podpisom na zmluve neprihliadal ako na preukázanie poskytnutia peňažných prostriedkov.

Súd sa ďalej opätovne prejudiciálne zaoberal splatnosťou tzv. „zmluvy o domácom servise“, nakoľko takáto zmluva súvisí práve so zmluvou o úvere, keďže na základe nej práve dlžník platí poplatky, ktoré by neplatil, pokiaľ by neuzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Samotné uzavretie zmluvy o domácom servise bez zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa názoru nie je možné vzhľadom na nemožnosť plnenia. Zmluva o domácom servise je ponúkaná súbežne so zmluvou o úvere o čom svedčí aj uvedenie poplatkov za „domáci servis“ v samotnom tlačive spoločne s evidenciou úhrad zo zmluvy o úvere. Predmetom servisu na základe zmluvy má byť „služba“ veriteľa voči dlžníkovi vo forme poskytovania konzultačných a nadštandardných služieb, spočívajúcich v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe s ňou uzatvátanej úverovej zmluvy, najmä služby spočívajúcej v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenia na termín splátky a na prípadné následky nesplácania (čl. I.).

Za túto službu sa podľa zmluvy odporca zaviazal zaplatiť poskytovateľovi odmenu v prípade ZoDS prevyšujúci odplatu uvedenú v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to aj s pripočítaním úroku. Odplata mala byť uhrádzaná v troch splátkach v prepočte rovnajúcim sa splátkam zo zmluvy o úvere v poradí 4. až 13. splátka. Pre prípad nesplnenia uvedeného záväzku podľa čl. II zmluvy o domácom servise bol navrhovateľ oprávnený požadovať od klienta jednorazovú zmluvnú pokutu vo výške 10 % z odmeny, splatnú v okamihu, keď sa klient dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Podľa čl. III. zmluvy, zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a zaniká písomnou dohodou zmluvných strán, splnením záväzkov zmluvných strán v plnom rozsahu alebo zánikom zmluvy, ktorá je predmetom domáceho servisu.

Z obsahu zmluvy o domácom servise, ďalej len ZoDS, je zrejmé, že bola uzavretá výlučne v súvislosti s úverovou zmluvou, na zánik ktorej, resp. na splnenie záväzkov z ktorej bol viazaný aj zánik tejto zmluvy. Teda podľa názoru súdu ide o závislú zmluvu na príslušnej úverovej zmluve. Uvedená skutočnosť je zvýraznená aj tým, že „cena služby“ dosahuje súčet výšky troch mesačných splátok dohodnutých v danej úverovej zmluve, ktoré podľa zmluvy o úvere sú pri úvere splácané len v sume 5 eur, pričom splátky ZoDS sú splatné v termíne splatnosti prvých troch znížených splátok zmluvy o úvere. Cena za fakticky totožnú činnosť - prevzatie prostriedkov na úhradu záväzku sa mení podľa výšky poskytnutého úveru, hoci výška splátky nemôže vyvolať tak výrazný nárast odmeny.

V skutočnosti je možné polemizovať o tom, či mohol alebo nemohol dlžník odmietnuť uzavrieť takúto zmluvu, najmä ak reálna situácia, sociálne pomery či tieseň ho donútila prijať ponúkaný úver. V podstate

realnosť možnosti odmietnutia takejto služby závisí od postoja obchodného zástupcu, ktorý si podpis takejto zmluvy vyhradí a to najmä preto, že nesporne z takejto plnenia mu plynú výhody vo forme odmeny - odplaty.

Jednoznačne však súd zotrváva na skutočnosti, že takto uzavretá zmluva o domácom servise nepriniesla pre dlžníka viac práv a výhod, ako by mal, pokiaľ by zmluvu neuzavrel.

Podľa názoru súdu, obchodný zástupca, ak aby zodpovedne pristupoval k právam dlžníka, tak by mu ani pri základnej starostlivosti nemal uzavretie takejto zmluvy dlžníkovi ponúknuť, pretože je pre dlžníka zjavne nevýhodná a ponúkanie takejto zmluvy, a to aj dobrovoľné, predstavuje nekalú obchodnú taktiku.

Je pravda, že veriteľ nemusí prijímať cez obchodného zástupcu splátky a môže odkázať dlžníka na úhradu bezhotovostným prevodom alebo vkladom na účet. Žiaden spôsob platby však ani zďaleka nemohol dosiahnuť v nákladoch ani časť odplaty. Navyše podľa ustanovení zmluvy, upozornením na termíny a preberaním hotovosti činnosť obchodného zástupcu skôr pripomína činnosť pri vymáhaní pohľadávok ako činnosť v mene zastúpeného dlžníka, najmä keď povinnosť upozornenia na omeškanie minimálne formou SMS je daná zákonom.

Navyše súd upozorňuje aj na skutočnosť, že ak postupne bolo zákonodarcom zakázané účtovanie poplatkov za vedenie úverového účtu, nakoľko sú takéto činnosti viac v prospech veriteľa ako dlžníka, tak jednoznačne činnosti vymedzené v predmete zmluvy o domácom servise sú viac v prospech veriteľa ako dlžníka.

Taktiež podľa zákona č. 250/2007 Z.z. ako aj zák. č. 129/2010 Z.z. ako aj podľa povinností finančného agenta - sprostredkovateľa, väčšinu povinností uvedených v zmluve je povinný vykonávať veriteľ priamo či prostredníctvom zástupcu alebo agenta, napr. starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe s ňou uzavieranej úverovej zmluvy je povinný vykonať v predúverových rokovaníach a povinnostiach pri poskytovaní úverov, ak je určitý zástupca oprávnený preberať úhradu, tak nesmie odmietnuť prevzatie hotovostnej úhrady, zaúčtovať peňažnú hotovosť (aj bezhotovostné platby) na úhradu splátky úveru ukladá veriteľovi zákon, rovnako mu platné zákony ukladajú povinnosť upozornenia na termín splátky a na prípadné následky nesplácania s upozorneniami v zmluve a predzmluvných formulároch. Vedenie a kontrola splátkového kalendára je zas činnosť vyslovene v záujme veriteľa, nakoľko nevďával žiadne doklady o úhradách, účtovné doklady dlžníkovi, ale nahrádzal to takýmto spôsobom (fakticky obchádzal zákon).

Súd pri svojich úvahách poukazuje aj na novelizáciu zákona č. 129/2010 Z.z. v ust. § 9, najmä ods. 13 a 14 a pri osobitnom charaktere spotrebiteľského konania s povinnosťou súdu pristupovať k ochrane práv spotrebiteľa, nie je možné tvrdiť že to, čo je v súčasnosti vylúčené zákonom bolo predtým dovolené. Pri tomto charaktere právnych vzťahov sa vyžaduje konanie v súlade s čestnými obchodnými zvyklosťami a v súlade s dobrými mravmi, pritom práve výslovný zákaz určitého konania predstavuje právnou normou prezumované porušenie dobrých mravov či obchodných zvyklostí.

Podľa ust. § 9 ods. 13 zák. č. 129/2010 Z.z. ak ďalej nie je ustanovené inak, veriteľ nesmie sám alebo prostredníctvom tretej osoby ponúkať, vyžadovať, dojednávať, uzavierať, alebo sprostredkovať uzavretie vzájomne závislej zmluvy, ktorá súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a najmä ktorej predmetom je čo aj len sčasti plnenie, ktoré je veriteľ podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti povinný poskytovať spotrebiteľovi aj bez uzavretia takejto zmluvy. Získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomnej závislej zmluvy, s výnimkou poisťnej zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení záväzku spotrebiteľa ručením, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov alebo záložným právom dojednaných za podmienok ustanovených zákonom, ak je to primerané vzhľadom na spotrebiteľský úver a okolnosti jeho poskytnutia; ustanovenia tohto zákona alebo osobitného predpisu o zákaze alebo neprijateľnosti zabezpečenia záväzku spotrebiteľa týmto nie sú dotknuté.

Podľa ust. § 9 ods. 13 zák. č. 129/2010 Z.z. akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vyberané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty podľa osobitných predpisov. Každé plnenie vyberané veriteľom alebo treťou osobou v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný bezodkladne evidovať podľa osobitného predpisu; na tento účel sa veriteľ nemôže dovolávať skutočnosti, že plnenie prijala tretia osoba.

Rovnako súd poukazuje aj na skutočnosť, že ak všetky záznamy mali byť vedené v „kartičke Splátkový kalendár“ (prijaté úhrady) je zrejme, že výbery vždy musel realizovať „obchodný zástupca“, tento podľa interných dokladov ich inkasoval, inkasovanú sumu používal na úhradu svojich provízií a vyplatenie nových úverov. Jednoznačne údaje do „kartičky“ si nebol oprávnený vpisovať dlžník, teda ani v tomto prípade nešlo o žiadnu nadštandardnú činnosť v prospech klienta ale plnenie základných povinností veriteľa.

Súd nezistil žiadne iné „poskytovanie služieb“, ako finančné poradenstvo, správa majetku a pod., naopak, podľa zistených skutočností nadštandardné služby využívané na nútené vyberanie splátok, zastrešovanie a presadzovanie záujmov veriteľa. Podľa názoru súdu je úplne iracionálne a scestné tvrdiť poskytovanie služieb poradenstva dlžníkom v postavení navrhovateľa s jeho zlou finančnou a sociálnou situáciou, ponúkaním refinancovania úveru iným nákladným úverom. Súd ani v iných konaniach nedokázal zistiť skutočný rozdiel a výhodu klienta, ktorému je poskytovaný domáci servis od klienta, ktorému takýto domáci servis poskytovaný nebol najmä v takom rozsahu, aby bola dôvodná odplata vo výške cca 1/3 úveru, resp. odplata prekračujúca výšku odplaty a úroku z úveru. Navyše finančný agent navrhovateľa konal jednoznačne v rozpore s ust. § 9 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého sa veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona.

Súd preto takúto zmluvu považoval za vyslovene účelovú v snahe obísť najvyššiu povolenú hranicu úrokov a sankcií s cieľom obchádzať zákon. Na uvedenom názore súdu nič nemôže zmeniť ani skutočnosť, že v niektorých prípadoch súdy považovali zmluvu za osobitný právny úkon, obdobne ako aj prípadné názory Slovenskej obchodnej inšpekcie. Súd preto zmluvu o domácom servise za spotrebiteľskú zmluvu, ktorá musí spĺňať široký rozsah štandardov pre spotrebiteľské zmluvy, navyše za zmluvu viazanú na poskytnutie spotrebiteľského úveru a ako takú považoval za absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi.

Podľa § 11 zák. č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Nakoľko s poukazom na uvedené zistenia súd podľa § 11 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Súd zároveň rozhodol o tom, že plnenie z neplatnej vzájomne závislej zmluvy započíta na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Súd s poukazom na absenciu predloženia dôkazov o poskytnutí sumy 800,- eur a pri prejudikovanej bezodplatnosti a bezúročnosti zmluvy súd vychádzal zo skutočnosti, že v tomto konaní nie je možné rozhodovať o prípadnom vydaní bezdôvodného obohatenia, ale len o návrhu - nároku navrhovateľa voči odporcovi. Nakoľko súd zistil, že suma úhrad na úver a zmluvy o domácom servise prevyšuje požičanú sumu, je možné rozhodnúť o nároku aj bez preukázania poskytnutých prostriedkov zo strany veriteľa. Nakoľko odporca celkovo uhradil takto sumu 803,60 eur hoci mu mohlo byť najviac požičané 800,- eur, teda uhradil viac ako bol povinný, súd návrh v plnom rozsahu zamietol.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 OSP, nakoľko úspešný odporca si trovy konania neuplatnil a súd nezistil vznik trov konania na jeho strane, nárok na náhradu trov konania mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.